

به نام خدا

«چهل حدیث درباره اهمیت مساجد»

۱- رسول الله (ص): «المساجد مجالس الأنبياء عليا لسلام» مساجد، محفل انبیا (ع) است. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۶۳)

۲- رسول الله (ص): «المساجد بيوت المتقين» مساجد، خانه پرهیزگاران است. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۶۳)

۳- رسول الله (ص): «المساجد سوق من اسواق الآخرة، قراها المغفرة و تحفتها الجنة»

مساجد بازاری از بازارهای آخرت هستند، پذیرایی آن مغفرت و تحفهاش بهشت است. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۶۱)

۴- رسول الله (ص): «من كانت المساجد بيته ضمن الله له الروح والراحة والجواز على الصراط» کسی که مسجد خانه او باشد (مرتب به مسجد تردد کند) خداوند، آسایش و کامیابی او و عبور از صراط را برایش ضمانت کرده است. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۶۳)

۵- امام باقر (ع): «من بنى مسجدا ولو مثل مفحص قطاة بنياللة له بيتا فيالجنة»

کسی که یک مسجد بنا کند - هرچند کوچک باشد - خداوند یک خانه در بهشت برای او بنا میکند. (وسائل، ج ۳، ص ۴۸۶)

۶- امام صادق (ع): «من وقر مسجدا، لقي الله يوم يلقاه ضاحكا مستبشرا و اعطاه الله كتابه يمينه»

کسی که حرمت مسجد را نگه دارد، خدا را شادان و خندان ملاقات خواهد کرد و پرونده اعمالش را به دست راست او خواهند داد. (جامع احادیث الشيعة، ج ۴، ص ۵۵۹)

۷- امام باقر (ع): «تعاهدوا نعالكم عند ابواب مساجدكم»

پیش از ورود به مسجد کفشهای خود را (از جهت آلودگی و نجاست) واریسی نمایید. (وسائل، ج ۳، ص ۵۰۴)

۸- رسول الله (ص): «لا تجعلوا المساجد طرقا حتى تصلوا فيها ركعتين»

مساجد را معبر و گذرگاه خود قرار ندهید و تا دو رکعت نماز (مانند نماز تحیت) در آن نخوانید از آن خارج نشوید. (الفقيه، ج ۲، ص ۱۹۴)

۹- امیرالمومنین (ع): «الجلسة فيالجامع خير لي من الجلسة فيالجنة، لأن الجنة فيها رضى نفسى و الجامع فيه رضى ربى»

جلوس من در مسجد از سکونت در بهشت برایم بهتر است، زیرا اقامت من در بهشت موجب خوشنودی من است، اما بودن من در مسجد موجب رضا و خوشنودی خداست. (وسائل، ج ۳، ص ۴۸۲)

۱۰- رسول الله (ص): «المسجد غريب فيما بين قوم لا يصلون فيه إن الله تعالى لا ينظر اليهم يومالقيامة»

مسجد در میان مردمی که در آن نماز نمیخوانند غریب است و خداوند در روز قیامت نظر رحمت خود را از آنها دریغ خواهد کرد. (بحار، ج ۷۸، ص ۱۱۵)

۱۱- رسول الله (ص): «كل جلوس في المسجد لغو إلا ثلاثة: قراءة مصل أو ذكر الله أو سائل عن علم»

هر جلوسی در مسجد جز برای این سه چیز لغو و تباه است: نماز خواندن یا ذکر خدا گفتن یا فرا گرفتن علوم و معارف الهی. (بحار، ج ۷۷، ص ۸۶)

۱۲- امام صادق (ع): «قال الله تبارك و تعالی ان بیوتی فی الأرض المساجد، فطوبی لعبد تطهر فی بیته ثم زارنی فی بیتی ألا إن علیالمزور کرامة الزائر»

خدای تبارک و تعالی میفرماید: مساجد خانههای من در زمیناند، خوشا به حال بندهای که در خانههای خود را طاهر کند (وضو بگیرد) و بعد مرا در خانهایم زیارت کند، اینجا دیگر بر میزبان است که مهمان خود را گرمی بدارد. (ثواب الاعمال، ص ۶۹)

۱۳- رسول الله (ص): «من مشی إلى مسجد من مساجد الله، فله بكل خطوة خطاها حتی یرجع إلى منزله، عشر حسنات، و محی عنه عشر سیئات، و رفع له عشر درجات»

هرکس به سوی مسجد گام بردارد، در برابر هر گامی ۱۰ حسنه برایش ثبت و ۱۰ گناهش پاک و ده درجه و منزلت او (در بهشت) بالا میرود. (وسائل، ج ۳، ص ۴۸۳)

۱۴- رسول الله (ص): «من مشی منکم فی ظلم اللیل إلى المساجد مشی بالنور التام یوم القیامة یسعی بین یدیہ»

کسی که در ظلمت شب (برخیزد و) روانه مسجد شود، در روز قیامت همراه انوار درخشانی که در پیشاپیش او شتابان در حرکتند قدم خواهد برداشت. (شهاب الاخبار، ص ۱۷۸)

۱۵- امام صادق (ع): «لاصلاة لجار المسجد إلا فی المسجد، إلا أن یكون له عذر أو به علة»
همسایه مسجد باید نماز خود را در مسجد بخواند، مگر در مواردی که معذور یا بیمار باشد. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۵۶)

۱۶- امیرالمومنین (ع): «حریم المسجد اربعون ذراعا و الجوار اربعون دارا من اربعة جوانبها»

حریم مسجد تا چهل ذراع (۲۰ متر) و حد همسایگی مسجد تا فاصله ۴۰ خانه از چهار طرف آن است. (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۴۸۴)

۱۷- رسول الله (ص): «الجلوس فیالمسجد لانتظار الصلوة عبادة مالم یحدث. قیل یا رسول الله و ما الحدث؟ قال الاغتیاب»

جلوس در مسجد در انتظار نماز تا زمانی که حدثی از انسان سرزنند برایش عبادت است، عرض شد یا رسول الله! حدث کدام است؟ فرمودند غیبت کردن. (اصول کافی، ج ۳، ص ۶۰)

۱۸- امام صادق (ع): «صلوا من المساجد فی بقاع مختلفة فإن کل بقعة تشهد للمصلی علیها یوم القیامة»

در مسجد در نقاط مختلف آن نماز بخوانید که هر قطعه در روز قیامت برای کسی که بر آن نماز خوانده گواهی خواهد دارد. (وسائل، ج ۳، ص ۴۷۴)

۱۹- امام صادق (ع): «لا یرجع صاحب المسجد بأقل من إحدى ثلاث خصال: إما دعاء يدعو به یدخله الله به الجنة و إما دعاء يدعو به فیصرف الله عنه بلاء الدنيا و إما أخ یتفیده فی الله»

کسیکه اهل مسجد باشد حداقل یکی از این سه بهره نصیب او میشود: دعائی که خدا او را سزاوار بهشت کرده، بلائی که از او دفع شده یا یک برادر دینی قسمت او شده که برای رضای خدا از او بهره مند میشود. (وسائل، ج ۳، ص ۴۷۷)

۲۰- «امام رضا (ع): «الفضل فی دخول المسجد، ان تبدأ برجلک الیمنی اذا دخلت و بالیسری اذا خرجت» فضیلت ورود به مسجد در آن است که با پای راست داخل و با پای چپ از آن خارج شوی. (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۱۷)

۲۱- امام صادق (ع): «البزاق فی المسجد خطیئة و کفارتہ دفنه»

در مسجد، آب دهان انداختن خطاست و کفارش پاک کردن و از بین بردن آن است. (وسائل ج ۳، ص ۴۹۹)

۲۲- امام باقر (ع): «من رد ريقه تعظیما لحق المسجد جعل الله ريقه صحه فی بدنه و عوفی من بلوی فی جسده» کسی که به پاس حرمت مسجد آب دهان خود را فرو برد (و در مسجد نیندازد) خداوند همان بزاقش را عامل سلامتی تن او قرار میدهد و عوارض جسمانی وی را برطرف میکند. (وسائل، ج ۷، ص ۴۹۹)

۲۳- امام باقر (ع): «لحدیث البغی فی المسجد، يأكل الحسنات كما تأكل البهيمه الحطب»

در مسجد، لغویات و حرفهای نامربوط زدن ثوابها را (آنچنان) میخورند و از بین میبرند همانند چهارپایان که علف را (با حرص و ولع) میخورند و از بین میبرند. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۷۱)

۲۴- رسول الله (ص): «إن الله یعطیک ما دمت جالسا فی المسجد بكل نفس تنفست فیہ درجه فی الجنة و تصلی علیک الملائکه و یکتب لک عشر حسنات و یمحی عنک عشر سیئات»

تا زمانی که در مسجد به سر میبری خداوند به تعداد هر نفسی در آن یک درجه منزلت در بهشت برای تو بالا میبرد و فرشتگان بر تو درود میفرستند و ۱۰ حسنه برایت ثبت و ۱۰ گناهت پاک میشود. (بحار، ج ۸۳، ص ۳۷۰)

۲۵- رسول الله (ص): «خیر الناس أولهم دخولا فی المسجد و آخرهم خروجا»

بهترین مردم اولین کسانی هستند که در مسجد وارد و آخرین کسانی که از آن خارج میشوند. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۶)

۲۶- امام باقر (ع): «الجنب و الحائض یدخلان المسجد مجتازین و لایقعدان فیہ و لایقربان المسجدین الحرمین»

آدم جنب و حائض، تنها میتوانند در حال عبور از یک در مسجد وارد و از در دیگر آن خارج شوند و حق توقف در آن را ندارند، اما حرمین شریفین (مسجدالحرام و مسجدالنبی) حتی حق ورود به آنها را هم ندارند.

(وسائل، ج ۱، ص ۴۸۸)

۲۷- امام حسن مجتبی (ع): «الغفلة تركك المسجد، و طاعتك المفسد»

غفلت تو در این است که رابطه خود را با مسجد قطع میکنی و راه مفسدین و تبهکاران را پیشه میگیری. (بحار، ج ۷۸، ص ۱۱۵)

۲۸- رسول الله (ص): «يجيء يوم القيامة ثلاثة يشكون: المصحف والمسجد والعترة»

روز قیامت سه نفر میآیند و (از امت) شکایت میکنند: یکی قرآن، دیگری مسجد و دیگر عترت و اهل بیت من هستند. (وسائل، ج ۳، ص ۴۸۴)

۲۹- رسول الله (ص): «من أحب أن لا يظلم لحدته فلينور المساجد»

هر کس دوست دارد قبرش تاریک و ظلمانی نباشد، مساجد را روشنائی دهد. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۸۵)

۳۰- رسول الله (ص): «من أحب أن يبقى طريا تحت الأرض فلا يبلى جسده فليشتر بسط المساجد»

هر کس دوست دارد بدن او در قبر تر و تازه بماند و از بین نرود، برای مساجد فرش و زیرانداز تهیه کند. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۸۵)

۳۱- رسول الله (ص): «من احب أن يكون قبره واسعا فسيحا فليبين المساجد»

هر کس دوست دارد قبر او وسیع و فراخ باشد مسجد بسازد. (مستدرک، ج ۳، ص ۳۸۵)

۳۲- رسول الله (ص): «ما من يوم إلا و ملك ينادى فيالمقابر: من تغبطون؟ فيقولون: «أهل المساجد؛ يصلون و لا نقدر و يصومون و لا نقدر»

روزی بر اهل قبور نمیگذرد مگر ملکی آنها را ندا میکند: شما چه کسی را غبطه میخورید و او را آرزو میکنید؟ میگویند: غبطه و آرزوی ما مسجدیان هستند، آنها نماز میخوانند و ما نمیتوانیم بخوانیم، آنها روزه میگیرند و ما نمیتوانیم روزه بگیریم... (مستدرک، ج ۳، ص ۴۶۳)

۳۳- امیرالمومنین (ع): «أربعة من قصور الجنة في الدنيا: المسجد الحرام و مسجد الرسول صليالله عليه وآله و مسجد بيت المقدس و مسجد الكوفة»

چهار بقعه در دنیا از قصرهای بهشتی است: مسجدالحرام و مسجدالنبی (ص) و مسجدالاقصی و مسجد کوفه. (وسائل، ج ۳، ص ۵۴۵)

۳۴- رسولالله (ص): «صلاة في مسجدی تعدل عند الله عشرة آلاف صلاة في غيره من المساجد إلا المسجد الحرام فإن الصلاة فيه تعدل مائة ألف صلاة»

خواندن یک نماز در مسجد من، برابر ۱۰ هزار نماز در مساجد دیگر است، مگر مسجدالحرام که نماز در آن با ۱۰۰ هزار نماز برابری میکند. (ثواب الاعمال، ص ۷۳)

۳۶- امام صادق (ع): «صلاة في مسجد الكوفة تعدل الف صلاة في غيره من المساجد»

خواندن یک نماز در مسجد کوفه برابر هزار نماز در مساجد دیگر است. (ثواب الأعمال، ص ۷۴)

۳۶- امیرالمؤمنین (ع): «النافلة في هذا المسجد (الكوفة) تعدل عمرة مع النبي (ص) و الفريضة تعدل حجة مع النبي (ص) و قد صلى فيه الف نبي و الف وصي»

خواندن یک نماز نافله در مسجد کوفه ثواب یک عمره در معیت نبی اکرم (ص) و خواندن یک نماز واجب در آن نیز ثواب یک حج در معیت حضرتش خواهد داشت، در این مسجد هزار پیغمبر و هزار جانشین پیغمبر (ع) نماز به جای آورده‌اند. (وسائل الشیعه ج ۳، ص ۵۲۵)

۳۷- امام صادق (ع): «تستحب الصلاة في مسجد «الغدیر» لأن النبي صلي الله عليه وآله اقام فيه أمير المؤمنين (عليه السلام) وهو موضع اظهر الله عز وجل فيه الحق»

مستحب است انسان در مسجد «الغدیر» نماز بخواند، آنجا موضع (شریفی) است که پیامبر اکرم (ص)، امیرالمؤمنین (ع) را به جانشینی خود منصوب کرد و خداوند متعال در آنجا، حق را آشکار و بر همگان اعلام فرمود (وسائل، ج ۳، ص ۵۴۶)

۳۸- رسول الله (ص): «من أتى مسجدي هذا مسجد «قبا» فصلی فيه ركعتين رجع بعمرة»

هر کس به مسجد من در «قبا» بیاید و در آن دو رکعت نماز بگزارد، ثواب یک عمره خواهد داشت. (المحجة البيضاء، ج ۲، ص ۱۵۷)

۳۹- امام صادق (ع): «ما من مكروب يأتي مسجد السهلة، فيصلی فيه ركعتين بين العشاءين و يدعو الله عز و جل إلا فرج الله كربته»

هر شخص گرفتاری که به مسجد سهله بیاید و بین نماز مغرب و عشا دو رکعت نماز بخواند و از خداوند متعال حاجت خود را بخواهد، حاجتش را روا می‌کند. (وسائل، ج ۳، ص ۵۲۳)

۴۰- امام صادق (ع): «صلاة في بيت المقدس ألف صلاة و صلاة في مسجد الأعظم مائة صلاة و صلاة في مسجد القبيلة خمس و عشرون صلاة في مسجد السوق اثنتا عشرة صلاة»

خواندن یک نماز در مسجد الاقصی برابر هزار نماز است و در مسجد جامع شهر برابر ۱۰۰ نماز و در مسجد محله ۲۵ نماز و در مسجد بازار برابر ۱۲ نماز میباشد. (ثواب الاعمال، ص ۷۵)